

[Holger Larsen.]

Dækning i disse Beløb; men under Hensyn til de Goder, der ellers tilføres Sygekasserne, maa man efter visse andre Udregninger, der er foretaget, alligevel mene, at det er tilfredsstillende.

Der er aabnet Adgang til, at Kasserne kan have andre Bidragsydere end de omtalte. Der er aabnet Adgang til at tage saadanne Medlemmer, der af Interesse eller af anden Grund er villige til at gaa ind som bidragydende Medlemmer, paa et andet Kontingent, end det der her er Tale om. For at sikre sig, at alle de pligtige melder sig, er der truffet visse Foranstaltninger, bl. a. bestemmes det i Ændringsforslag Nr. 21, Stk. 7, at Socialministeren skal sætte et større Oplysningsarbejde i Gang gennem Radioen, Skolerne, Læremestre o. s. v., navnlig det første Aar, efter at Loven er traadt i Kraft, for at det kan blive kundgjort for alle, at der er en Lov i Danmark, hvorefter ingen maa findes, som opfylder Helbredsbestemmelserne, uden at de skal være Medlem af en Sygekasse. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa disse Oplysningsbestemmelser, de ærede Medlemmer har jo selv haft Lejlighed til at læse dem.

Der er ogsaa indført visse Straffebestemmelser for de Syndere, der undlader at opfylde, hvad de skal. De findes under Ændringsforslagene Nr. 96 og 22. Det paalægges Kommunerne at medvirke til Restancernes Inddrivelse, idet der findes Bestemmelser, hvorefter de inddrives som almindelig Skat. Hvis der skal være Tale om nogen Svaghed i Loven, hvad jeg dog ikke tror, man kan gøre gældende, er det Bestemmelserne med Hensyn til Straffene. Det er jo et nyt Felt, og det er altid vanskeligt at vide, hvor strengt man skal gaa til Værks, men man tror dog indenfor Fler-tallet, at det foreslaaede vil være tilstrækkeligt til at opnaa det Formaal, der tilsigtes.

Samtlige sygeforsikrede er ogsaa pligtige til at være invalideforsikrede, og Kontingentet til denne Forsikring fastsættes i Ændringsforslagene Nr. 60 og 69. Dette Kontingent forhøjes af Hensyn til Invalidforsikringsfonden noget, dog ikke meget. I Forslaget havde man bevaret en Mindstetakst paa 5,40 Kr. aarlig samt en Skala, der gik noget højere. Det er nu forenklet, saaledes at der er en Takst paa 6 Kr. og en paa 7,20 Kr.

Taksten paa de 6 Kr. kommer i Virkeligheden til at omfatte de fleste. Den skal erlægges fra det attende til det tresindstyvende Aar og udredes af alle, som er indtraadt i Forsikringen inden det fyldte en-

og tyvende Aar, altsaa inden Tvungen træder i Kraft. Personer, der er indtraadt i Forsikringen efter det fyldte enogtyvende Aar, skal betale 7,20 Kr. To samlevende Ægtefæller, der begge er forsikrede, slipper med de 6 Kr. Endvidere slipper den unge Kategori, der har meldt sig ind inden det enogtyvende Aar, for saa vidt de begge har meldt sig ind inden det enogtyvende Aar, med 5,16 Kr. Desuden findes der i Ændringsforslag Nr. 88 en Bestemmelse, hvorefter de, der er indtraadt i Forsikringen efter det fyldte enogtyvende Aar, men inden Loven træder i Kraft, ligesom alle, der indtræder i det kommende Aar, skal slippe med 6 Kr., for saa vidt de ikke tidligere laa paa en højere Takst.

Ændringsforslag Nr. 24 omhandler Spørgsmaalet om Kontingenthjælp fra Kommunerne. Bestemmelsen deri er noget svagere end den i det oprindelige Lovforslag, men den har alligevel bevaret den Karakter, som jeg mener, maa bevares, at man dækker Hjælpen helt, naar det tiltrænges, og at man ikke nøjes med at dække en Del, saa længe de Aarsager er til Stede, der har bevirket, at den vedkommende er kommet i Trang og ikke selv kan betale.

Med Hensyn til Aldersrenten er der stillet en Del Ændringsforslag. I Ændringsforslag Nr. 50 har man bevaret Retten for Kommunerne til at give Rente ved det tresindstyvende Aar. I Ændringsforslag Nr. 51 findes Grundtaksterne fra Forslaget, men lidt ændret, for saa vidt som man har sat dem lidt ned for Landets Vedkommende og forhøjet dem lidt for Københavns Vedkommende. Dertil kommer, at man er enedes om en Pristalsberegning. Forholdet laa saaledes, at i det Øjeblik den danske Krone i nogen Grad er kommet ud at svømme efter at have forladt Guldet, kunde det befrygtes, at der vilde indtræde meget alvorlige Tilstande for de Mennesker, her er Tale om. Det gælder Invalidrentenyderne, som det gælder de gamle; en stærk Prisstigning vilde de ikke være i Stand til at tage.

Alle andre Mennesker i Samfundet er i alt Fald teoretisk i Stand til at tage en Prisstigning, da der samtidig følger en vis Lønstigning, o. s. v.; men disse Mennesker, som falder ind under Understøttelseskategorien, vil i Virkeligheden være meget uheldigt stillede, hvis man fik en saadan stærk Pristilføjelse, og derfor gjaldt det om at faa en Pristalsberegning ind, saaledes at man kunde komme dem til Hjælp i Tilfælde af, at en saadan Vareprisfor-